

Porą metų atgal, vienas draugas nupasakojo ežerą kuriame kimba gan stambūs lynai, aš su kaimynu nutarėm vykti patikrinti ar tikrai dar yra tokių vietų, kuriose galima pagauti lynų sveriančių virš 2 kilogramų. Išvykome naktį, buvo gan didelis rūkas tačiau mes turėjome nusibraižę tikslų žemėlapi. Atvykę prie ežero viską padarėme taip kaip sakė draugas: kad reikia šerti tik vieną sykį pradžioje žūklės, tad mes subėrėm pašarą visą kurį turėjom, užsimetėm dugnines. Rūkas vis dar nenorėjo sklaidytis. Apie pusę penkių ryto pasirodė žmogelis kuris ėjo melžti karvės. Priėjęs paklausė ką pagavome. Po mūsų paaiškinimo, kad atvykome prieš valandą ir tik pradėjome žvejoti, jis palinkėjęs nei žvyno nei uodegos nuėjo savo keliu. Mums prasėdėjus gal 3 valandas jis grįžo ir vėl paklausė kas kimba, aišku atsakymas buvo tas pats, kad kaip pas kaimyną šulinį. Jis nusijuokė ir sako: "ty vyručiai mano apsemta pieva, a ažarų kur lynai kimba ty už kalno, o ca tik varlės ir mano antys". Galima numanyti mūsų reakciją į jo žodžius. Mes dar ilgai per juoką negalėjome ištart jokio žodžio. Deja, mūsų žvejyba tuo ir baigėsi, tačiau ir dabar prisiminus šią žūklę mes smagiai pasijuokiame. Gintaras Radzevičius